

Á lodnuveiðu við Háborg

Magnus Pauli Poulsen, sum er á lodnuveiðu við Háborg í Eysturgrønlandi, hevur gjørt sær hesar hugleiðingar um fyrsta túrin í ár. Hann skrivur:

Aftur í ár hava føroysk nótaskip loyvi at veiða lodnu í grønlandsku sjógvi við Eysturgrønland. Kvotan er upp á 62.000 tons og fiskiloyvini komu í gildi á midnátt millum 3. og 4. juli.

Longu tá vóru fleiri av nótaskipunum komin á fiskileið og fóru beinan vegin undir at leita eftir lodnuni, sum hesa tíðina ferðast í stórum nøgdum í økinum millum Jan Mayen og Scoresbysund og suður eftir.

Har lodnan gongur, er vanliga eisini hópur av øðrum djóralívi at finna. Bestu ábendingarnar eru stórhvalur, kópur og fuglameingi. Men í ár tyktust hesi tekin als ikki at vera til.

Afturat tí, slapst ikki inn á tær leiðir, har lodna møguliga kundi verið, fyri isi teir fyrstu mongu dagarnar.

Leitað verður mest um næturnar, tá ið lodnan kemur upp í sjógvin. Ikki tí, her norðuri við Jan Mayen fer sólin ongantið niður hesa tíðina á árinum.

Dagarnir ganga. Menn fáa tíðina at ganga við at telva ella spæla sjavs. Ein hin størsta dygd sjómansins er tol, og innanborða á teim ymsu skipunum tykjast menn at hava sligið seg til tols við ta niðurstøðu, at tá ið vit ikki finna lodnuna, so man lodnan fara at koma til okkara. Helst hava vit verið ov bráðir at koma heimanifrá. Men tað kundi eins væl hepnast, meir enn so.

Eina náttina í blikalogn leggur «Krúnborg» upp á síðuna av okkum. Mann-ingarnar vitja um borð hvør hjá øðrum. Hetta er forkunnugt og hugnaligt. Vit gera býti um ymiskt, hvør sær hevur tørv á, og morgunin er komin áðrenn skipini loysa hvørt frá øðrum aftur.

14. dagur á fiskifeltinum. Teir seinastu dagarnar hevur isurin havt lyndi til at spjæða seg. Eitt lot hevur ligið av landnýrðingi og slavtokan hongur tørt yvir skipini.

Út á kveldið er tað eins og havið, alt sum tað er, raknar við. Stórhvalir — sildrekar og spermar —

siggjast einsamallir ella tveir og tveir koma dovís-liga oguttan órógv aftur við skipinum. Óivað vita teir meira um hvussu lodnan ferðast enn vit. Teimum í hølunum kemur fuglurin. Ryta, havhestur og lomvigi í hópatali. Vit fara beinan vegin aftur at leita av álvara og út á týsnáttina kasta vit fyrstu ferð við rætta úrslitinum.

Samstundis hava fleiri av hinum skipunum rakt við. Nú gongur slag í slag. Okkurt kastid er upp á 200 tons, eitt annað upp á 40 tons, men tey flestu eru smá — millum 10 og 50 tons.

Hvild er so at siga eingin hesar dagarnar. Tað kann eydnast at fáa ein litlan blund millum tvey køst, men veking upp í móti hálvum triðja samdøgr er ikki óvanlig.

Óg hóast onkur fugladúrur hevur verið millum køstinum, so eru menn túrðir tá vit sunnumorgunin rigga av og fara at sigla heim við fullum skipi.

Vit hava tá havt 29 køst — flestu teirra út í eitt — síðani týsmorgunin. Vit hava verið á fiskileið í 20 dagar og hava 2.000 tons av lodnu inni.

Við tí prisi, sum nú er galdandi í Føroyum, hevur lastin eitt virði upp á kr. 1.440.000,-.

